

Νόμευς· καὶ τὸν Ἐμπορεικὸν Νόμον, μετὰ τῆς; σχετικῆς Νομολογίας τοῦ Α. Π. ἀναγγελθήτεται ἡ ἔκδοσις; ὅμιλα τῇ ἐνάριξῃ τῆς τυπώσεως αὐτῶν.

— Ή τιμὴ ἐκάστου τῶν ἐκδιδούμενῶν καὶ αὐτὰς δύο πρώτων τόμων ὅρίζεται εἰς δραχμὰς ὑέκα.

Διάρθρωσις παροράματος. — Ἐν σελίδῃ 96 τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς «Ἐστίς», στήλῃ πρώτῃ, στίχ. 25 κ. ἔ., οἱ ἀριθμοὶ τῆς παρατιθέμενης συνταχῆς διορθωθέουσιν.

Βενζέρον { ή τις φέρετ σημαντική τρόπον μεταφέρει
Βάλσαμον της Περουβίας } ἐξ ἔκστου μεταγραμμ. εποδό

Γέδωρ τοῦ μέλιτος 15.

NEA BIBIA

Βι Κοππίου Ἐλληνικῆς Γραμματολογίας Ἐγγει-

ριδιον μεταφρασθὲν καὶ πλουτισθὲν κατὰ τὰ νεωτάτα Γερμανικά συγγράμματα ὑπὸ Εμανουὴλ Γαλάνην. Ἐκδόσεις τρίτη. Εελ. 255. 8ον. Ἐν Ἀθήναις, 1884, παρὰ τῷ ἔκδοτῷ Σ. Κ. Βλαστό. 63. Ὁδός· Ἐρεοῦ.

Στοιχειώδης Πολιτικὴ Γεωγραφία, συντριχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων Γεωγραφιῶν τῆς Γερμανίας ὑπὸ Α. Αντωνιάδου, γυμναστάρου, πρὸς χρήσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ἐκδόσις ἕκτη. Ἐν Ἀθήναις, 1884, παρὰ τῷ ἔκδοτῷ Σ. Κ. Βλαστό. 63. Ὁδός Ρουπού. Σελ. 184. 1β.

Φιλοθέου καὶ Εὐγενίου ἐπιστολαῖς τοῖς συντόμοις
τοῖς γραμμήσις καὶ Θεοῦ διδασκαλίᾳ ὑπὸ Πέτρου Βρά-
τα, Ἀρμένιον χρηγούστος Κωνσταντίνου Ζάππα.
Ἐπ. Ἀθηναί. Ἐκ τοῦ πυκνογραφεῶν Ἀρδέου Κορο-
πεῖτο. 1884. 16ον σελ. λβ'—295.

Η συγγραφή τοῦ περόντος ἔργου τοῦ καὶ τελευτίνου αὐτούσιδιου Βράχου προτίθησεν ως ἔξης: "Ο τῷ Πανελλήνιῳ νωτόστατος ἐπὶ φιλογενεῖς. Κ. Ζέππας ἔζητησε περὶ τοῦ νταῦθε: Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλήνικον γρυμάτων ἀλάβη πρόνοιαν ὥστε νὰ συνταχθῇ σύγγραμμα, αὐτοῦ χορηγούντος τὰ μέσα, κατάλληλον ἵνα ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς πουλάροντας νέους τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς εὐσέβειας καὶ πικῆς, στηρίζον τὰς περὶ Θεοῦ καὶ ἀθηναϊστὰς τῆς Φυσῆς ληψίας, ἐφ' ὃν πᾶσαν εὐσέβειαν καὶ θεικὴν βούλεται. Σύλλογος δρόσεστα πράττοντας ἀπετάθη εἰς τὸν τόπον ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος Βράχίλην, τὸν εἰδικώτατον εἰς αἰμάτας μελέτας διστὶ προθύμως ἀνέλαβε καὶ συνέγραψε σύγγραμμα τοῦτο, τὸ οποῖον εἶναι τρόπον τινὶ καὶ πρὸς τὴν ληψίκην νεότητας διειθήκη τοῦ δειμήστου ἔκεινου ἀνδρὸς μετ' ὅλιγον ἀποδιώσαντος (1884). Ο Βράχιλης ἦτα ο καταλλήλοτας νὰ συγγράψῃ τοιούτο ἔργον; διότι καὶ εὐσέβεστας ἀνὴρ ἔτοι, ως ἀπέδειξε διὸ τῆς ἐκ τοῦ γκλαϊκοῦ επαφράσεως τῶν Φιλοσοφικῶν μελετῶν περὶ χριστεί-αμοιδὸς τοῦ Ἀγνούντος Νικολάου, καὶ σφρός, ὑπὸ τοῦ πεδίεικον αὐτὸν καὶ αἱ περὶ φιλοσοφίας παραδόσεις αὐτοῦ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Κέρκυρά "Ακαδημίας καὶ αἱ διέρχομ-ποιοσφοι καὶ συγγραφαὶ του. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἔθωκε τύπον ἀλληλογραφίας, διότι καὶ τοῦ Κ. Ζέππα, τοῦ καταβαλόντος ἀπὸ πρίς τύπωσιν διπλάνου, θούλατος ἔτοι νὰ πραγματεύη-ται περὶ αὐτοῦ λόγων εἰς τοῦ Κ. Ζέππα, τοῦ καταβαλόντος ἀπὸ πρίς τύπωσιν διπλάνου, θούλατος ἔτοι νὰ πραγματεύη-

τα περὶ τοῦ σ. οὐκούς βιβλίου κατά τρόπον τοῖς πάσι
προστὸν καὶ εἰπαγῶν τὰ ζητήματα, σούχι ἐξ ἡρῷως καὶ κατ'
ὑστηρῶν ἐπιστημονῶν τύπον. Οὐ Εὐγένιος παρίσταται ὡς
οὐαγὸς μὲν καὶ εὐγενῆς τὴν Ψυχὴν, διὸ ἐπιπολάσθων διμώς
ιδεῖτων ἐπηρεασθεῖς ὑπὸ τῶν διδαγμάτων τοῦ ὑλισμοῦ καὶ
εἰδέντων αὐτὸν μαρτυρήσαντα περὶ τῆς ὀληθεύς τῆς θρησκείας
τῆς θεματικῆς. Οὐ Φιλόδοξος εἶνε τούναντίον τέρων πολύπλοκος,
σοφός, ἔχων βαθυτάτας θρησκευτικὰς παπούθησις, εἶναι
οὐδὲς οὐ Βραχίλας. Οὐ συγγραφεὺς προγραμματεύεται διὰ τοῦ
αρχυροῦ καὶ τὸν δόνο ζητήματα καὶ τὸ περὶ Ψυχῆς καὶ τὸ
τὸ Θεοῦ, διπλῶς ὡς γνωστὸν εἶναι ταῦχυρα ζητήματα τῆς
ησηκεστ καὶ τῆς φιλόσοφας, ἐμβριθέστατα, ἀνατρέπων μὲν
εἰς ἐνστάσεις τῶν ὑλιστῶν, θετικοῖσι τῶν καὶ πανθεϊστῶν,
ιστηρίκων δὲ τὴν Μαρτρᾶν πνευματικοῦ καὶ προσωπικοῦ
ισοῦ καὶ πνευματικῆς καὶ θεατρᾶν ψυχῆς διεῖ πάντων τῶν
ηγειρημάτων, διειναὶ ἀνέκαθεν ἡ ὑγιῆς ή διληθῆς φιλοσοφία
τοῦ Σωκράτους. Πλάτωνος καὶ Αριστοτελοῦς μέχρι
οῦ Καρπείου, Λειψυτίου καὶ Καντλοῦ καὶ τῆς νεωτέρας
λικηῆς πνευματικῆς σχολῆς (Κούζίνου, Κερῶ, Σαίσι καὶ
τὸ πασσούτηγεν ὑπὲρ αὐτῶν). Απ' ἄρχης μέχρι τέλους
οὗ β.θλίου ἐπικρατεῖ αὐτοτροπήτης λογικούς τεσέφις. Τὰ πα-
τοῦ συγγραφέως λεγόμενα εἴναι ὅπαγόδευσις τοῦ ὑλισμοῦ

λόγου καὶ τοῦ κοινοῦ νόος. Οὐ ἀνγηνώστης, ἐὰν διασώζῃ
ἔχοντος λογικῆς καὶ δὲν διεστράφῃ ἐντὸς ή διένοια αὐτοῦ δι-
επιπολικῶν ἀνγηνώσεων, δὲν δύναται εἰμήν την εὐρίσκη λογι-
κωτατης τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόνεα. Διὰ ταῦτα συνιστῶμεν
θερμότατα εἰς τοὺς νέους μάλιστα τοὺς ἀποφιτήσαντας ἀπὸ
τῶν γυμνασίων (καθόντων τῆς ἀντιτιτῆψεως τῶν νεωτέρων καὶ
ἀπερτέρων εἶνε τὸ ἔργον ἀνέτερων) τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ,
διότι πράγματι τὸ ἔργον εἶνε καταλλήλοταν τὴν ἐμπεδώσῃ
ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀναγνωστοῦ τὰς μεγάλας ἀληθείας περι-
Θεού καὶ ψυχῆς, τὰς βίστες τῆς θρησκείας καὶ τῆς θῆτηκῆς.
Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶναι οὐτός.

Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

90 πτιακές κεχρωματισμένοι κατά φυσική. Είς μέρους τούτα.—Α'. Θηλυστικά.—Β' Πεπρά.—Γ' Ερετα. Σχῆμα. Μαλάκια. Εγκόμα Σκληρές καὶ Ἀκτινώτα. Σύγγραμμα εἰδεικὸν διὰ τὴν ἐργολέσιον καὶ κατ' οἶκον διδασκαλίατ. Μετ', ἐπεκηγηματικῶν κειμένον. Κατὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ Διδ. G. H. Schubert ὥπο Δ. Λο. Ἀποστολίδον, ὑφηγητού τῆς Ζωολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημῷ. Ἀθήναι, Κάρολος Μπέκ, ἐκδόσεις 1885.

Οπως καταφαίνεται ἐκ τοῦ τιτλοῦ τοῦ βιβλίου καὶ ἐκ τοῦ προλόγου, οἱ πίνακες οὐνται σύμπαντος τοῦ λαϊκοῦ βι-
σταίειν σπουδεῖς νέη ὑποστήθησαντι διδάσκαλιν δια τῆς περι-
περιστατικῆς μεθόδου, τῆς μάνης στέρεζε καὶ ἀσπράλους ἐν
τῇ διδάσκαλίᾳ τῶν φυσικῶν σωμάτων.

Πρὸς τούτο δὲ αἱ εἰκόνες τῶν πινάκων τούτων εἰναι πιστότατα κατὰ φύσιν ἀπεικασμέναι, ὁ χρωματισμὸς αὐτῶν ζωηρὸς καὶ φυσικὸς, ἡ ἔκφρασις καὶ στάσις τῶν ζωῶν πιστή τέλος δὲ τὸ δόλαν λεμπρότατα ἐπεισειργασμένον. Πρὸς ἑκάστου ἀθροίσματος ζωῶν προτάσσεται· Ἐλλῆματι κατάλογος μετὰ συντάμου καὶ ἀκριβοῦς περιγράφει αὐτῶν, ἐν αὐτῷ δὲ ἀνέφερεται καὶ ἀν τὸ ζῷον ἀπεκτιναῖ πτοι· οἵδι γέ τοι οὐκ εἰκόνες

—Οι πίνακες ουτοί παριστώντες εἰς τὸ παῖδα ἄπειν, οἱ ζωικοὶ βιστίλειν ἐν δόῳ, ὡς ζωολογίαν τινὰ κήρην ζωηρότατα ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀποτελεύμανον, θ' αὐτὸν πρόσωπον περ' ἡμῖν, τοῖς ἐντελῆς στερουμένοις τοιούτων βιβλίοιν μίαν τὸν σπουδαιοτέρων ἐλλείψεων ὅχι μόνον τῆς βιβλιοθήκης τῶν παιδῶν καὶ τῶν νεανιῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἔνηλκιν. Ἀπαρτίζεται ἐπίσης τὸν τοῦ βιβλίου εἰς πᾶν σχολεῖον καὶ πάντα δημόσιακόλον τοῦτον τὸν πίνακαν τοῦτον παντοτεραγμένον τοῦτον πίνακας τοῦ βιστίλειον τῶν ζῴων θεωροῦνται δέ, ἐν τῶν ἀρίστων τοῦ εἴδους κατεύθυντος μηδικοκαλίαν θεικώνυμον καὶ αὐτὸν παλαιότερον πρός μηδικοκαλίαν θεικώνυμον καὶ αὐτὸν μεταφράσεις αἱ γνόμονες καὶ εἰς ἔθνη ἔχοντας ἀλλας πολιθύην οὐδούσια συγγραμμάτων, διότι δῆλον μένον τὸ εἶδος θήγανσαν γαλλίστι ἐν Περισσοῖς καὶ Βρυξέλλαις ἀλλὰ καὶ ἀγγλίστι ἐν Λονδίνοις καὶ Βοστόνῃ καὶ Δρινιστήι καὶ Οὲλλανδίστι καὶ Ρωσσίστι.

καὶ Οὐγγριστέος πελλές φίλοις εἰστειν δὲ τὸ γε κρυπτότερον σύνθετον.
Σχετικῶς δὲ καὶ πρὸς τὸν ὄγκον σύντοῦ καὶ πάνη ἐπίτυχη
ἔσται σιν τὸν εἰκόνων τὸ βιβλίον εἶναι εὐνότατον. Διότι
πλὴν τοῦ ἐπέτηγματικοῦ κειμένου τεταμένους ἀπὸ 30 με-
γάλων κεχριμπατικένον πυγάκων περιλαμβάνονταν πλή-
θος· ζώμαν ἐξ ὅλων τῶν τέξεων τοῦ ζῳοτοῦ βιβλίου. Τὸ βι-
βλίον δεδεμένον τιμάται δρ. 2δ. εἰκόνα τοῦ Σονιζοτοῦ θεοῦ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑ

• Ή εἰσόδος τοῦ τελευταίου ὄντα πηλέρου, ὅπερ πρόκειται
μήνιν πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἑστημενόν ἐν τῇ γείτονι πόλει, δι-
ῆγκληματικῆς ἀποπείρας, ήτις δικαῖως ἔνεστι τῆς φύσεως;
κατῆτης ἀνήσυχησε τοὺς βιομηχάνους κατεῖχεν τοῦ Ηε-
ραιῶν. Ἀπότοιχα ἐμπρησμοῦ μία φαλάγξ πλήρους πετρ-
αλίου, ἀναβιθαζομένης ἐπὶ τῆς στέγης βιομηχανικοῦ κατ-
ερήματος, ἐφ' ἣς τίθεται πῦρ, καὶ ληστὸν τῆς ὁποίας
προσδένοντας ἐλατήρια καὶ σχονία, πρὸς δύοντας ἔνεστιν ἀσφα-
λεστέρων ἔκτειναι τὸν σκοπουμένου, εἴνε τὸ ἀσύνθετο περ-
ιῆμιν, καὶ δικαῖος ἡ ἀνακρίτική ἀρχῆς διέξεγις ἐπὶ τόπου
ἱραστηρίους ἐρεύνας πρὸς ἀνακαλύψιν τῶν ἔνοχων. Άλλα
ταῦτα ἔτερου μαχροτέρου ἐγκληματος θέστρον ὑπῆρχεν ὁ Ηε-
ραιεὺς. Οὐ φόνος ὁ διαπραχθεῖς ἐντὸς ἔνος παντοπολεῖου
τοῦ στρατοῦ, κατηγόρουσαν τοῦτον τὸν πόλεων τοῦτον.

ἐκατὸν μόνον δραχμῶν ἐνεποίησε, θλιβερὰν αἰσθήσεων τῇ
κοινωνίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις ὁ ἀποσσεβητές ἐκ πυρκαϊκῶν κινδύνους ὑπῆρξε πολὺ σπουδαιότερος τοῦ ἐν Πειραιεῖ. Ἡδὴ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν συνεχεῖ ἀνάφελέες καπνούσοντων δεσμήνων, ὡς τὰ πρώτα κρούσματα ἐπισκηψάσης νόσου, τὴν ἐν τῷ πυριτίδοις εἰρητοῖς Σιγανοῦ πυρκαϊάν: διότι παρετρήθη ἥδη ὅτι ἐν Ἀθήναις αἱ πυρκαϊαὶ ἔπερχονται υψὸν ὅλους τοὺς τύπους τῶν περιοδικῶν νοσηράτων. Ή πόλεις διεσθώθη ἀπὸ ἀννιτολαγίτους κινδύνουν καὶ φριέτη τριώνεται προφορουμέναις τεσσάρων ποιτιῶν, οἵτινες πρώτοι ἐνθαρρύνοντες καὶ τοὺς λόπούς, ἔδρονταν εἰς μετακόμιστον τῆς εἰς μεγιστον ποτὸν ἀποτεθειμένης ἐκεῖ πυρίτιδος, ήτις ἀπὸ στιγμῆς εἰς τὴν οἰγμὴν ἐκινδύνευε νὰ ἀναφελεῖθῇ. Αἱ ἐφημερίδες ἐν ἕκτασι εὑρεγραφῶν τὰ κατά τὸ συμβάν, ἐπέρπε δὲ νῦν μᾶς ἀπέλισθη τοιαύτη καταστροφή, ὅπως γνωσθῇ πόσου ἀμελῶς τρέπονται αἱ περὶ δημοσίας ἀσφαλείας διατάξεις καὶ καταγγελθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀνενοχλήτω λειτουργεῦντα κέντρα ἐμπρηστικῶν ὑλῶν ἐπικινδύνα.

Εύτυχως ή Κυριακή τῆς χρεωφάγου δὲν ἐπέπρωτο νχ ἀνατείλη δι' ἡμᾶς θλιβερά, ἀριθμοῦσα καταστροφὰς καὶ θύματα. 'Ο κόσμος, μεθ' δλη τὴν δυσμένειαν τῆς αἰτιοσφρίξ, ἔξεχύνετο εἰς τὰς ὁδοὺς ἀθρόος, καὶ περιθλαυνον ἐν συστοιχίαις αἱ ἄμμικαι, συγκατετριθμοῦσαι μεταξὺ τῶν ἀνόδων αὐτῶν καὶ πενιχρούς τινας προτωπαδόσων. Πολλάκις ἐλέχθησαν καὶ ἐγρίζονται αἱ ἐκ τοῦ θεάματος τῶν Ἀθηναίων ἀπόκρεων ἐντυπωσίες. Οἱ χρονογράφοι τῶν ἡμερήσιων φύλλων ἐφόρτισαν καταγράψωσι: κατὰ τὸ μῆλον ἢ τητον ἀκριβῶς τὰ κατὰ τὴν κίνησιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. 'Αλλὰ δὲν ἐγένετο λόγος περὶ πολυαριθμού τυνὸς συνοδείας μετημπει- σμενῶν, ἥτις καθ' ἡμᾶς ἦτο λίαν χαρακτηριστική. "Ἐκκιστος αὐτῶν, ἀντιπρωστεύων βιοπορτυκάλι τι ἐπέγγελμα, ὃς ἐγέλλοι τὸ ἐπὶ τῆς ράχεώς του ἐνεπιγραφὸν δελτίον, ἐφερεν ἀπὸ δόρατος ἐξηρτημένην μεγάλοις γράμμασιν ἐπιγραφὴν: "Ολοὶ ἄγρεγχ! Πρὸς τούτοις διδάσκοντας ἐπιγράμματα σκηνικῶσκοντας ἐπ' αὐτῷ, ἀνάογον εὐάδειν ταρουντατα πρόστη γραμματικήν. Οὐτώς υπὸ τὸ πρόσχημα τῆς σατυριζόμενης ἀχρονιατίας περιήγετο γελοιοποιουμένη ἀνὰ τὰς ὁδούς τῆς πρωτευούσης ἢ ἀπαδεινεστὶ τῶν καιρῶν, καὶ, τὰ περιέργον, ἐν ἀγνοίᾳ ἵσως τῶν σατυριστῶν.

"Οσοι δὲ πειρεφόρουν τὰς ἀσκότους, πειριπλανήσεις ἔν μέσῳ ψυχοῦ ἀνέμου καὶ ψυχροτέρων μασταράδων, ἔχο- ρευον καὶ ἐθεραπίνονται καὶ ἐθεραπεύονται τῶν ἀθναγκῶν αἰ- θουσῶν τὰς ἐφημερίδας, δύοις μετερχόσαν τινες τὰ αρε- μίδι, τῶν ὄποιων ἔφεσος παρατηρεῖται, ὡς συρμός, ἢ ἀκμή- ἔρχονται συνήθως ἀπὸ τῆς Σας Μ. Μ. καὶ καταλήγουσ- τὸ πολὺ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης. Ἐάν δὲν ἔχουσι τὴν λάβην καὶ τὴν ἀνθρώπην τῶν πακνυσθίων ἀγρυπνῶν, ἀλλὰ ἀναμφισθή- τητον εἴνει διτὶ προσαρθρούσουσιν διλγύθτερον εἰς τοὺς κανονι- τῆς αὐτηρᾶς ὑγειειῆς.

"Οσοι δέ πάλιν πάσης ἄλλης ἀπολύτους προύτιμων τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης καὶ τὴν ἀπὸ χρηματικοῦ τίνος κέρδου συγκίνεσιν, ἀδιαφορῶντες τὰς διὰ χοροὺς καὶ προσωπίδας συνωμούντο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθίουσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῆς αἰλιμανοῦς καὶ τῶν προτυλειών αὐτοῦ, περακολουθοῦντες τὴν ἔξαγωγὴν τῶν ἀριθμῶν τοῦ λχείσου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, οἵτινες διὰ βραδίας καὶ ἴσχυρᾶς φωνῆς ἐγγγέλλοντο. Οἱ εἰκός, οἱ πλεῖστοι τῶν παριστρέμονές μετὰ τὴν κλήρωσιν τῶν πρώτων ὀρθμῶν ἀνέγνωρουν μὲν ἐψευμένα ἐπίπλας, ἀπακισιούντες νῦν παραμεινόσι καὶ εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν μετέπειτα ὀρθμῶν, οἵτινες ἀντεπροσωπεύοντο ευτελῆ ποσά. Κατ’ θύμος πόσοι δὴ ἀπέτινον εὐχαριστίες εἰς τὴν τύχην ἐὰν ηνύοιε αὐτούς, ἔστω καὶ διὰ τῶν τελευταίων ὁμοίους. Καταχωρίζομεν ὅπεισθεν πλήρη κατάλογον τῶν ὀρθωθέντων δαιμόνων πρὸς γνῶστον τῶν διαφερομένων.

‘Ο ἐν Παρισίοις διαμένων φιλογενῆς κ. Χρηστάκης, Εφένδης Ζωράφος διὰ μακρᾶς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινούπολέτι Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον ἀναγγέλλει ότι τίθησιν εἰς τὴν διάβεστίν του χιλίας ὅδωμανικὰς λίρας, καὶ ὅτι κατέθηκεν, ὡς κεφάλαιον αναφύετον, ἐν τῷ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τὸν Ἑλλάδος, ὑπὲρ τὰς ὄκτακα σχολίας λίρας, τῶν ποιώντων ὁ τόκος νῦν χρηστεύεται πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀνορτίων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων. « Διέτι, ὡς

Δάργαι καὶ Μύρτα ἐπιγράφονται τὰ ποιήματα, τῶν ὅποιων τὴν ἔκδοσιν ἀγγέλλει ἡ παρὴ ήμενη γνωστὴ ποιήτρια κ. Μαριέττα Μπέτσου, η απὸ ἑτῶ φιλοπόνως καλλιεργοῦσσα τὰς Μούσας καὶ μετέκεν τῶν πολλῶν αὐτῆς δημοσίευμάτων κατορθούμενά τρυφέρα τινὰ στιχουργήματα. Τὸν χαρακτηριστικώτερον προσόν, ὡς ποιήτριας, τῆς κ. Μπέτσου, είναι ὅτι μάλη αὐτὴ ἐκ τοῦ φύλου της, ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἔχει ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς λύρας.

κ. Μ. Κ. Η. ΒΙΕΛΤΗ. Ενηργησαντες συρφωνιας της επι-
δημιας που αποτελεσματικη δι' υποταγης απάντησεν — κ. Σ. Ζ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Μ. Κ. Π. Βιέννην. «Ενεργήσαμεν συμφώνως τῇ ἐπι-
στολῇ σας» ταχυδρομικῶς δ' ἔχετε ἀπάντησιν. — κ. Σ. Ζ'.
Εἶναι πολυτελεῖα μὴ ἐπιτρεπομένη, θεων δόκιληρος ὁ βίος
καταντῷ διηγηκῆς μέριμνα πρὸς κτήσην χρημάτων καὶ ἀγρῶν
ἀκατάπαυστος κατὰ τῆς πενίας. — κ. Α. Π. Σμύρνην. Κατὰ
Σάββατον μόνον. — κ. Κ. Μτ. Λεόδραν. Οὐδεμία διατύπωσι;
εἶναι ἀνγκαία παρὰ η πληρωμὴ τῶν ωρισμένων διδάκτρων.
Εἰσὶ δὲ ταῦτα δραχμαὶ 100 κατὰ μῆνα ἀδιακρίτως διὰ τη
τὰς ἐξ Ἐλλάδος καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ μαθητρίας. Τὰ διδάκτρα
προπληρώνονται; κατὰ τριμηνία, εἴναι δὲ ὑποχρεωτικά δὲ δὲ
τοῖς, καὶ μᾶλλον κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἀνάχρονήσῃ ή τρό-
φιμος. Εἰς τὰ διδάκτρα δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ διὰ κλει-
δούμβαλον ωρισμένα, διὰ τὰς ἐπιθυμούμενας νὰ διδαχθῶσιν,
εἰς δραχ. 18 κατὰ μῆνα. Οὐδεμίς διάρκειας μαθητρίου γι-
νεται μεταξὺ τῶν ἐξ Ἐλλάδος καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἑξωτερού
προεργαζομένων, οὐδὲ εἴναι τῶν προτέρων ωρισμένος ὁ ἀριθ-
μὸς αὐτῶν. — κ. Σ. Ζ. Κέρκυραν. «Ενεγράψθησαν καὶ οἱ 4.
Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς ἐνεργείας σας. Τὰς ἀπο-
δείξεις διὰ σᾶς πέμψαμεν προσεγγῶς. — Συντροφικῆς Ω-
Γύπαρχει μόνον τοῦ Βιργιλίου μετέφραστις εἰς ἀρχαίους Ἑλ-
μέτρους ὑπὸ Εὐγένιου τοῦ Βουλγάρεως. Πλὴν δὲ τῶν τοῦ
Φίλιππου Ιωάννου ἐμμέτρων μεταφράσεων, μετεφράσθη καὶ

ἡ Κόμη τῆς Βερεγίνης τοῦ Κατούλου ὑπὸ Χ. Φιλητᾶ
*Δλλη μετάφρασις, εἰς πεζὸν ὅμιλον, εἶναι παλαιά τις
τῶν Μεταμορφώσεων τοῦ Ὁβίδιου ὄποιο Μαξίμου τοῦ
νούδου, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γάλλου Poissonade. — κ. Γ. Ν.
· Μόναχον. Εἴη ἐπίστολὴν σας ἀπήγνητασμεν ἐκτενῶς. —
κκ. Ε. Τ. Κ. Αἰκονίριον, Ι. Μ. Δ. Μάντοσσερ, Ν. Ε. Β.
Τούλστων, Σ. Β. Γενέσιον, Ι. Β. Τερψίστην, Κ. Ν. Τρίκκα
λη, Π. Γ. Χ. Μαρζούπολιν, Α. Α. Κ. Πύργον, Ε. Ν. Δ.
· Ολτένιτζαν, Δ. Α. Α. Σύρον, Χ. Δ. Σ καὶ Α. Ν. Πάτρας